

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Denne kvindehandlingsplan har jo primært været forhandlet i Socialministeriets regi, og der er givet nogle skriftlige svar fra integrationsministeren. Men som handlingsplan har den egentlig et mærkeligt ophæng, for den hænger på nogle satspuljemidler, som ikke har direkte ophæng nogen steder og er en særbevilling, som er givet af Folketinget, og derfor er der meget, der har talt for, at den nu er kommet i lovmæssig sammenhæng, som jeg også sagde på et tidligere tidspunkt til en tidligere ordfører.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge – det kan vi også spørge om i udvalget – for efter at have læst bemærkningerne føler jeg, at der faktisk er sket en stramning. Ministeren snakker hele tiden meget om, at kvinden skal være med i forberedelserne til hjemsendelsen, men der står jo også, at der kan være andre grunde til, at perioden kan blive forlænget. Netop bagmændene nævnes, og det kan jo rent faktisk godt være, at man ikke er i stand til at gøre begge dele på en gang.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstod spørgsmålet om, at det godt kan være, at man ikke kan gøre begge dele på en gang, så derfor tror jeg, mit svar vil være, at hvis der er en opfattelse af, at der er nogle konflikter på området, så lad os få det afdækket i udvalget.

Men rent umiddelbart mener jeg ikke, der behøver at være det. Refleksionsperioden på de 100 dage er jo til kvinden selv, og der er ikke nogen krav om, at hun skal samarbejde med politiet. Vi ser selvfølgelig meget gerne, at det sker, hvis det kan være med til at få nogle bagmænd bag tremmer, men det er ikke nogen betingelse for at få bevilget de 100 dage. De 100 dage er til kvinden selv, og derfor kan der være et helt uafhængigt forløb og planlægning. Men hvis hun ender med at samarbejde, og politiet siger, at de faktisk har brug for hende ud over de 100 dage, er der tale om en helt konkret vurdering i den konkrete sag.

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er meget godt, at vi får det afklaret. Jeg opfatter det, ministeren siger nu, sådan, at de 100

dage er til kvinden selv, og det må altså være til alt, hvad kvinden har brug for af hjælp og alt muligt andet i forbindelse med hjemsendelsen, men skal jeg også opfatte det sådan, at hvis kvinden vil samarbejde med henblik på at afsløre nogle bagmænd, kan der blive tale om yderligere forlængelse?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Ja, hvis politiet vurderer, at der er grundlag for det og behov for det, vil der præcis som i dag være mulighed for det. Refleksionsperioden er til kvinden selv, for at hun kan komme til hæfterne, få den sociale og sundhedsmæssige hjælp, hun har behov for, og planlægge en fornuftig og forsvarlig hjemrejse, og de ting er helt uafhængige af hinanden.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg synes, det er en vigtig diskussion, og jeg vil spørge, om ministeren er indstillet på, at vi prøver at komme hinanden nærmere i spørgsmålet om de 100 dage. Vi er optaget af, at der faktisk skal være 100 dage, så vi ikke kommer til at opleve en række situationer, hvor der faktisk kun er 30.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Ja, men det skal være 100 dage, der giver mening. De 100 dage slutter jo på et tidspunkt, ligesom de 3 måneder i oppositionens tidligere beslutningsforslag også gør, og de 100 dage skal give mening.

Vi siger sådan set blot, at ud over det, som kvinden kan få hjælp og støtte til, er det relevant også at bruge de 100 dage til at få tilrettelagt, hvad der skal ske, når de 100 dage er udløbet, og planlægge en forsvarlig hjemrejse, og det vil i hvert fald i mange tilfælde kræve, at kvinden samarbejder om sin hjemsendelse. Da vi sidste gang drøftede spørgsmålet her i salen, blev jeg spurgt under debatten, om kvinderne skal skrive under på en kontrakt om, at de vil samarbejde. Det er ikke sådan, det kommer til at foregå, men hun skal eventuelt levere en underskrift for at få de nødvendige rejsedokumenter osv., og her vil meget afhænge af, om ngo'erne siger, at her er der tale om en kvinde, som er indstillet på, at en del af de 100 dage skal bruges på at tilrettelægge en forsvarlig hjemsendelse.